

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

2001/EES/31/01

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/5/EB

frá 9. mars 1999

um fjarskiptabúnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttmálanefndarinnar frá 8. desember 1998,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þráðlaus búnaður og endabúnaður til fjarskipta eru veigamikill hluti af fjarskiptamarkaðinum sem er lyklatríði í efnahagslífi innan bandalagsins. Tilskipanir sem gilda um endabúnað til fjarskipta hafa ekki lengur svigrúm fyrir breytingar sem fyrirhugaðar eru í geiranum vegna nýrrar tækni, markaðsþróunar og löggjafar um fjarskiptanet.
 - 2) Í samræmi við dreiffræðisregluna og meðalhófsregluna, sem um getur í 3. gr. b í sáttmálanum, geta aðildarríkin ekki náð því markmiði nægilega vel að mynda einn opinn samkeppnismarkað og því er bandalagið betur í stakk búið til þess. Þessi tilskipun gengur ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná því markmiði.
 - 3) Aðildarríkin geta borið fyrir sig 36. gr sáttmálans til að útiloka suma flokka búnaðar frá þessari tilskipun.
 - 4) Í tilskipun 98/13/EB⁽⁴⁾ er steipt saman ákvæðum varðandi endabúnað til fjarskipta og búnað gervihnattajarðstöðva, þar
- á meðal ráðstöfunum til gagnkvæmrar viðurkenningar á samræmi þeirra.
 - 5) Verulegur hluti markaðarins fyrir þráðlausan búnað er utan gildissviðs þeirrar tilskipunar.
 - 6) Búnaður sem þjónar tvennum tilgangi er háður reglum bandalagsins um eftirlit með útflutningi sem eru settar fram í reglugerð ráðsins (EB) nr. 3381/94⁽⁵⁾.
 - 7) Með tilliti til hins breiða gildissviðs þessarar tilskipunar er nauðsynlegt að skilgreina hugtökin „þráðlaus búnaður“ og „endabúnaður til fjarskipta“ á nýjan leik. Í reglakerfi, sem miðar að því að koma á einum markaði fyrir þráðlausan búnað og endabúnað til fjarskipta, þarf að gera ráð fyrir því að þróun í fjárfestingum, framleiðslu og sölu geti orðið samstíga tækni- og markaðsþróun.
 - 8) Með hliðsjón af vaxandi mikilvægi endabúnaðar til fjarskipta og fjarskiptaneta fyrir þráðlausar sendingar, við hliðina á línutengdum búnaði, skulu allar reglur um framleiðslu, markaðssetningu og notkun á þráðlausum fjarskiptabúnaði og endabúnaði til fjarskipta ná yfir báða flokka slíks búnaðar.
 - 9) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/10/EB frá 26. febrúar 1998 um fjálsan aðgang að netum (ONP) fyrir talsímabjónustu og altæka fjarskiptabjónustu í samkeppnisumhverfi⁽⁶⁾ er þess farið á leit við innlend eftirlitsyfirvöld að þau sjái til þess að birtar verði nákvæmar upplýsingar um tækniforskriftir skilflata fyrir netaðgang til að tryggja samkeppnishæfan markað fyrir framboð á endabúnaði.
 - 10) Markmið tilskipunar ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarkna⁽⁷⁾ nægja til að ná yfir þráðlausan búnað og endabúnað til fjarskipta en gilda ekki um lægri spennu.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 91 7.4.1999, bls. 10, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/2000 frá 31. maí 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsanna nr. 42, 21.9.2000, bls. 1.

(1) Stjtið. EB C 248, 14.8.1997, bls. 4.

(2) Stjtið. EB C 73, 9.3.1998, bls. 10.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 29. janúar 1998 (Stjtið. EB C 56, 23.2.1998, bls. 27), sameiginleg afstaða ráðsins frá 8. júní 1998 (Stjtið. EB C 227, 20.7.1998, bls. 37) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 6. október 1998 (Stjtið. EB C 328, 26.10.1998, bls. 32). Ákvörðun ráðsins frá 25. janúar 1999 og ákvörðun Evrópuþingsins frá 10. febrúar 1999.

(4) Stjtið. EB L 74, 12.3.1998, bls. 1.

(5) Stjtið. EB L 367, 31.12.1994, bls. 1.

(6) Stjtið. EB L 101, 1.4.1998, bls. 24.

(7) Stjtið. EB L 77, 26.3.1973, bls. 29. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 93/68/EBE (Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

- 11) Kröfur um vernd í tengslum við rafsegulviðssamhæfi, sem settar eru fram í tilskipun ráðsins 89/336/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafsegulviðssamhæfi ⁽¹⁾, nægja til að ná yfir þráðlausan búnað og endabúnað til fjaraskipta.
- 12) Í lögum bandalagsins er kveðið á um að hindranir á frjálsum vöruflutningum innan bandalagsins, vegna þess að lög einstakra landa um markaðssetningu vara eru mismunandi, séu einungis réttlætunarlegar, þegar kröfur einstakra landa eru nauðsynlegar og réttmætar. Samhæfing laga skal því takmarkast við þau ákvæði sem nauðsynleg eru til að uppfylla grunnkröfur um þráðlausan búnað og endabúnað til fjaraskipta.
- 13) Grunnkröfurnar, sem gilda um tiltekinn flokk þráðlaus fjaraskiptabúnaðar og endabúnaðar til fjaraskipta, skulu miðast við eðli og þarfir þess flokks búnaðar. Beita skal þessum kröfum af dómgreind til að hamla ekki tækninýjungum eða því að komið sé til móts við efnahagslegar þarfir hins frjálsa markaðar.
- 14) Gæta skal þess að þráðlaus búnaður og endabúnaður til fjaraskipta hafi ekki í för með sér ónauðsynlega hættu á heilsutjóni.
- 15) Fjaraskipti eru mikilvæg fyrir velferð og störf fatlaðs fólks sem er verulegur og vaxandi hluti af íbúum Evrópu. Þráðlaus búnaður og endabúnaður til fjaraskipta ætti því, þegar við á, að vera hannaður á þann hátt að fatlaðir geti notað hann óbreyttan eða með því að breyta honum aðeins lítillega.
- 16) Þráðlaus búnaður og endabúnaður til fjaraskipta getur verið útbúinn með tilteknum aðgerðum sem nota þarf í neyðarþjónustu.
- 17) Hugsanlega þarf að bæta einhverjum aðgerðum við í þráðlausan búnað og endabúnað til fjaraskipta til að koma í veg fyrir að persónuupplýsingar um notendur og áskrifendur séu misnotaðar og til að tryggja vernd einkalífsins og/eða til að koma í veg fyrir svik.
- 18) Í sumum tilvikum getur samvirkni við annan búnað um net verið nauðsynleg, í skilningi þessarar tilskipunar,
- og tenging við skilfleti af rétttri gerð alls staðar í bandalaginu.
- 19) Þess vegna skal vera hægt að ákveða og bæta við sérstökum grunnkröfum um vernd notenda, aðgerðum fyrir fatlaða notendur, aðgerðum fyrir neyðarþjónustu og/eða aðgerðum til að koma í veg fyrir svik.
- 20) Viðurkennt er að valfrjáls kerfi vottunar og merkinga, sem neytendasamtök, framleiðendur, rekstraraðilar og aðrir sem hafa áhrif í atvinnugreininni þróa, stuðla að gæðum á samkeppnismarkaði og eru gagnleg leið til að bæta tiltrú neytandans á framleiðsluvörum og þjónustu í fjaraskiptum. Aðildarríkin geta stutt slík kerfi. Slík kerfi skulu vera í samræmi við samkeppnisreglur sáttmálans.
- 21) Koma skal í veg fyrir að þjónusta til annarra en þeirra sem nota þráðlausan búnað og endabúnað til fjaraskipta skerðist. Framleiðendur endabúnaðar skulu smíða búnaðinn á þann hátt að net verði ekki fyrir skemmdum og valdi slíkrar skerðingu þegar búnaðurinn er notaður við venjuleg rekstrarskilyrði. Þeir sem starfrækja net skulu byggja þau upp á þann hátt að framleiðendur endabúnaðar neyðist ekki til að gera óréttmætar ráðstafanir til að koma í veg fyrir skemmdir á netum. Fjaraskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) skal taka tilhlýðilegt tillit til þessa markmiðs er hún þróa staðla varðandi almenn net.
- 22) Tryggja skal skilvirka notkun tíðnisviðs fyrir þráðlausar sendingar til að komast hjá skaðlegum truflunum. Hvetja skal til sem skilvirkastar og tækni-legastrar notkunar á takmörkuðum auðlindum eins og tíðni fyrir þráðlausar sendingar.
- 23) Samhæfdir skilfletir milli endabúnaðar og fjaraskiptaneta stuðla að því að efla samkeppnismarkaði bæði fyrir endabúnað og netþjónustu.
- 24) Þó skulu þeir sem starfrækja almenn fjaraskiptanet eiga möguleika á að ákveða sjálfir tæknilega eiginleika skilflata sinna, með fyrirvara um samkeppnisreglur sáttmálans. Í samræmi við það skulu þeir birta áreiðanlegar og viðeigandi tækniforskriftir fyrir slíka skilfleti svo að framleiðendur geti hannað endabúnað til fjaraskipta sem uppfyllir kröfur þessarar tilskipunar.

⁽¹⁾ Stjtuð. EB L 139, 23.5.1989, bls. 19. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/68/EBE.

- 25) Meginreglan um jafna og gagnsæja meðferð án mismununar á öllum tækniforskriftum sem fela í sér fyrirmæli er þó ákveðin í samkeppnisreglum sáttmálsans og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/301/EBE frá 16. maí 1988 um samkeppni á mörkuðum fyrir notendabúnað til fjarskipta ⁽¹⁾. Þess vegna er það hlutverk bandalagsins og aðildarríkjanna, í samráði við aðila úr atvinnulífinu, að sjá til þess að lagaraminn um þessa tilskipun sé réttlátur.
- 26) Það er hlutverk evrópsku staðlastofnananna, einkum ETSI, að tryggja að samhæfðir staðlar séu uppfærðir á viðeigandi hátt og settir fram þannig að þeir verði ekki mistúlkaðir. Viðhald, túlkun og framkvæmd samhæfðra staðla er mjög sérhæft svið sem verður sífellt flóknara tæknilega. Þessi verkefni krefjast virkrar þátttöku sérfræðinga úr atvinnulífinu. Í sumum tilvikum getur verið nauðsynlegt að hraða túlkun eða leiðréttingum á samhæfðum stöðlum meira en hægt er með venjulegri málsmeðferð evrópskra staðlastofnana, sem starfa í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða, og á reglum um þjónustu upplýsingasamfélagsins ⁽²⁾.
- 27) Það er í þágu almennings að hafa samhæfða staðla innan Evrópu í tengslum við hönnun og framleiðslu á þráðlausum búnaði og endabúnaði til fjarskipta. Sé farið eftir slíkum samræmdum stöðlum er gert ráð fyrir að samræmis við grunnkröfur sé gætt. Nota má aðrar aðferðir til að sýna fram á að samræmis við grunnkröfurnar sé gætt.
- 28) Þegar úthlutað er kennimerki fyrir flokk búnaðar skal byggja á sérfræðiþekkingu samtaka póst- og síma-stjórna í Vestur-Evrópu (CEPT)/Evrópunefndar um þráðlaus fjarskipti (ERC) og viðkomandi evrópskra staðlastofnana á sviði þráðlausra sendinga. Hvetja skal til samstarfs við þessa aðila á öðrum sviðum eftir því sem unnt er.
- 29) Til að gera framkvæmdastjórninni kleift að fylgjast á skilvirknan hátt með markaðnum skulu aðildarríkin veita viðeigandi upplýsingar um tegundir skilflata, ófullnægjandi eða ranga beitingu samræmdra staðla, tilkynnta aðila og eftirlitsyfirvöld.
- 30) Tilkynntir aðilar og eftirlitsyfirvöld skulu skiptast á upplýsingum um þráðlausan búnað og endabúnað til fjarskipta með það fyrir augum að hafa skilvirkt eftirlit með markaðnum. Í slíku samstarfi skal nota rafeindabúnað eins mikið og unnt er. Slíkt samstarf skal einkum gera landsyfirvöldum kleift að afla upplýsinga um þráðlausan búnað sem er settur á markað á yfirráðasvæði þeirra og starfar á tíðnisviði sem er ekki samhæft innan bandalagsins.
- 31) Framleiðendur skulu tilkynna aðildarríkjunum um það ef þeir hyggjast setja þráðlausan búnað á markað sem starfar á tíðnisviði þar sem notkun er ekki samræmd alls staðar í bandalaginu. Aðildarríkin þurfa því að ákveða málsmeðferð fyrir slíka tilkynningu. Málsmeðferðin skal miðast við rétt hlutföll og með henni skal ekki aukið við þá samræmismatsaðferð sem kveðið er á um í IV. og V. viðauka. Æskilegt er að málsmeðferð við tilkynningar sé samhæfð og helst framkvæmd með rafrænum aðferðum og „einnarviðkomu aðferð“.
- 32) Leyfa skal að þráðlausum búnaði og endabúnaði til fjarskipta, sem uppfyllir viðkomandi grunnkröfur, sé dreift óhindrað. Leyfa skal að slíkur búnaður sé tekinn í notkun í samræmi við fyrirhugaðan tilgang. Til að fá að taka búnað í notkun getur þurft leyfi til að nota tíðnisvið fyrir þráðlausar sendingar og til að veita viðkomandi þjónustu.
- 33) Á kaupstefnum, sýningum, o.s.frv. skal vera hægt að sýna þráðlausan búnað og endabúnað til fjarskipta sem er ekki í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Hins vegar skulu þeir sem eiga hagsmuna að gæta fá skýrar upplýsingar um að slíkur búnaður sé ekki í samræmi við ákvæði og ekki megi selja hann í því ástandi. Aðildarríki geta takmarkað að slíkur þráðlaus búnaður sem er til sýnis sé tekinn í notkun, þar á meðal að kveikt sé á honum, af ástæðum sem tengjast skilvirkri og réttri notkun tíðnisviðsins fyrir þráðlausar sendingar, til að komast hjá skaðlegum truflunum eða vegna mála sem snerta almannaheilbrigði.
- 34) Tíðni fyrir þráðlausar sendingar er úthlutað í hverju landi fyrir sig og að svo miklu leyti sem hún hefur ekki verið samhæfð hafa aðildarríkin áfram einkarétt á henni. Nauðsynlegt er að setja öryggisákvæði sem veitir aðildarríkjunum, í samræmi við 36. gr.

⁽¹⁾ Stjtuð. EB L 131, 27.5.1988, bls. 73. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 94/46/EB (Stjtuð. EB L 268, 19.10.1994, bls. 15).

⁽²⁾ Stjtuð. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/48/EB (Stjtuð. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18).

sáttmálans, leyfi til að banna, takmarka eða taka af mörkuðum sínum þráðlausan búnað sem hefur valdið eða ástæða er til að ætla að muni valda skaðlegum truflunum. Truflanir á tíðni fyrir þráðlausar sendingar, sem er úthlutað í hverju landi fyrir sig, eru nægileg ástæða fyrir aðildarríki til að gera öryggisráðstafanir.

- 35) Framleiðendur bera ábyrgð á skemmdum af völdum gallaðs búnaðar samkvæmt ákvæðum tilskipunar ráðsins 85/374/EBE⁽¹⁾. Allir þeir sem flytja inn búnað í bandalaginu til endursölu í fyrirtæki sínu bera ábyrgð samkvæmt þessari tilskipun en það hefur þó ekki áhrif á ábyrgð framleiðanda. Framleiðandinn, viðurkenndur fulltrúi hans eða einstaklingur, sem annast markaðssetningu búnaðarins í bandalaginu, er skaðabótaskyldur samkvæmt ákvæðum laga aðildarríkjanna um skaðabætur samkvæmt samningum eða utan samninga.
- 36) Ráðstafanir, sem aðildarríkjunum eða framkvæmdastjórninni ber að gera þegar búnaður, sem lýst hefur verið yfir að samrýmist ákvæðum þessarar tilskipunar, veldur alvarlegu tjóni á neti eða skaðlegum rafsegultruflunum, skulu ákvarðaðar í samræmi við almennar meginreglur í bandalagslögum, einkum hlutlægni-, meðalhófs- og jafnræðisregluna.
- 37) Ráðið samþykkti, 22. júlí 1993, ákvörðun 93/465/EBE um aðferðareiningar fyrir mismunandi þrep samræmismatsins og reglur um áfestingu og notkun CE-samræmismarkja sem fyrirhugað er að nota í tilskipunum um tæknilega samhæfingu⁽²⁾. Æskilegt er að aðferðin, sem á að nota við samræmismat sé valin úr aðferðareiningunum sem mælt er fyrir um í þeirri ákvörðun.
- 38) Aðildarríkin geta óskað eftir því að tilkynntir aðilar sem þau tilnefna og eftirlitsyfirvöld þeirra fái gildingu samkvæmt viðeigandi Evrópustöðlum.
- 39) Hægt skal vera að sýna fram á að þráðlaus búnaður og endabúnaður til fjarskipta sé í samræmi við kröfurin í tilskipunum 73/23/EBE og 89/336/EBE, með því að nota málsmeðferð sem er tilgreind í þessum tilskipunum, ef búnaðurinn er innan gildissviðs þeirra. Þetta hefur í för með sér að nota málsmeðferðina sem kveðið er á um í 1. mgr. 10. gr. tilskipunar 89/336/EBE þegar beiting samhæfðra staðla gefur ástæðu til að ætla

að verndarkröfur séu uppfylltar. Nota má málsmeðferðina sem kveðið er á um í 10. gr.⁽³⁾ þegar framleiðandinn hefur ekki beitt samhæfðum stöðlum eða þegar engir slíkir staðlar eru til.

- 40) Fyrirtæki í bandalaginu ættu að hafa virkan og sambærilegan aðgang að mörkuðum þriðju landa og njóta svipaðrar meðferðar í þriðju löndum og þeirrar sem þau fyrirtæki fá í bandalaginu sem eru að öllu leyti í eigu ríkisborgara þriðja lands, sem þeir hafa yfirráð yfir vegna meirihlutaeignar eða hafa yfirráð yfir í reynd.
- 41) Æskilegt er að komið verði á fót nefnd, sem í eru aðilar sem koma beint að framkvæmd reglna um þráðlausan búnað og endabúnað til fjarskipta, einkum aðilar sem sjá um innlent samræmismat og innlendir aðilar sem bera ábyrgð á markaðseftirliti, til að aðstoða framkvæmdastjórnina við að beita ákvæðum á samræmdan hátt og í réttum hlutföllum með það fyrir augum að mæta þörfum markaðarins og alls almennings. Hafa skal samráð við fulltrúa fjarskiptafyrirtækja, notendur, neytendur, framleiðendur og þjónustuveitendur þegar við á.
- 42) Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin gerðu með sér bráðabirgðasamkomulag 20. desember 1994 um ráðstafanir sem lúta að framkvæmd gerða sem samþykktar eru í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum⁽⁴⁾.
- 43) Framkvæmdastjórnin skal hafa eftirlit með framkvæmd þessarar og annarra viðeigandi tilskipana og hvernig þeim er beitt í reynd og gera ráðstafanir til að tryggja samræmi í beitingu allra viðeigandi tilskipana til að komast hjá truflunum í fjarskiptabúnaði sem hafa áhrif á heilsu manna eða valda tjóni á eignum.
- 44) Eftir hæfilegan tíma skal skoða hvernig til hefur tekist með framkvæmd þessarar tilskipunar með tilliti til þróunar í fjarskiptageiranum og reynslu sem fæst af beitingu grunnkrafna og þeirra aðferða við samræmismat sem kveðið er á um í þessari tilskipun.
- 45) Þegar breytingar eru gerðar á reglukerfi er nauðsynlegt að tryggja snurðulaus umskipti frá fyrra kerfi til að komast hjá röskun á markaðnum og réttaróvissu.

⁽¹⁾ Stjtuð. EB L 210, 7.8.1985, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtuð. EB L 220, 30.8.1993, bls. 23.

⁽³⁾ Stjtuð. EB L 220, 30.8.1993, bls. 23.

⁽⁴⁾ Stjtuð. EB C 102, 4.4.1996, bls. 1.

46) Þessi tilskipun kemur í stað tilskipunar 98/13/EB sem skal felld úr gildi af þeim sökum. Tilskipanir 73/23/EBE og 89/336/EBE gilda ekki lengur um búnað sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar, nema að því er varðar vernd og öryggiskröfur og tilteknar aðferðir við samræmismat.

varnarmál, öryggi ríkisins (einnig efnahagslega velferð ríkisins þegar um er að ræða starfsemi sem tengist öryggi ríkisins) og starfsemi ríkisins á sviði hegningarlaga.

2. gr.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

Skilgreiningar

I. KAFLI

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

ALMENN VIÐHORF

1. gr.

Gildissvið og markmið

1. Með þessari tilskipun er settur lagarammi um markaðssetningu, frjálsan flutning og það að taka í notkun þráðlausan búnað og endabúnað til fjarskipta í bandalaginu.

a) „búnaður“: allur búnaður sem er annaðhvort þráðlaus búnaður eða endabúnaður til fjarskipta eða hvort tveggja;

2. Þegar eftirfarandi er innifalið í búnaðinum, eins og hann er skilgreindur í a-lið 2. gr., sem óaðskiljanlegur hluti eða aukabúnaður:

b) „endabúnaður til fjarskipta“: búnaður, eða viðeigandi íhlutur í honum, sem gerir samskipti möguleg og er ætlaður til að tengjast á einhvern hátt, beint eða óbeint, við skilfleti almennra fjarskiptaneta (þ.e.a.s. fjarskiptaneta sem eru notuð að öllu leyti eða að hluta til að veita fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg.

a) lækningatæki í skilningi 1. gr. tilskipunar ráðsins 93/42/EBE frá 14. júní 1993 um lækningatæki ⁽¹⁾, eða

c) „þráðlaus búnaður“: búnaður, eða viðeigandi íhlutur í honum sem gerir samskipti möguleg með því að gefa frá sér og/eða taka á móti hátíðnibylgjum á tíðnisviði sem er úthlutað til þráðlausra fjarskipta um jarðlæg kerfi eða geimstöðvar;

b) virk ígræðanleg lækningatæki í skilningi 1. gr. tilskipunar ráðsins 90/385/EBE frá 20. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna um virk, ígræðanleg lækningatæki ⁽²⁾,

d) „hátíðnibylgjur“: rafsegulbylgjur á tíðninni frá 9 kHz til 3000 GHz, sem berast áfram í geimnum án tilbúinnar stýringar;

fellur búnaðurinn undir gildissvið þessarar tilskipunar með fyrirvara um beitingu tilskipana 93/42/EBE og 90/385/EBE um lækningatæki annars vegar og virk ígræðanleg lækningatæki hins vegar.

e) „skilflötur“:

i) nettengipunktur sem er efnislegur tengipunktur þar sem notanda er veittur aðgangur að almennu fjarskiptaneti, og/eða

3. Þegar búnaður er íhlutur eða sérstök tæknieining í ökutæki, í skilningi tilskipunar ráðsins 72/245/EBE ⁽³⁾ um rafsegultruflanir (rafsegulviðssamhæfi) í ökutækjum, eða íhlutur eða sérstök tæknieining í ökutæki, í skilningi 1. gr. í tilskipun ráðsins 92/61/EBE frá 30. júní 1992 um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum⁽⁴⁾, skal sá búnaður falla undir gildissvið þessarar tilskipunar með fyrirvara um beitingu tilskipunar 72/245/EBE annars vegar og tilskipunar 92/61/EBE hins vegar.

ii) skilflötur í lofti sem ákvarðar þráðlausu tengingu fjarskiptabúnaðar og tæknilegar forskriftir fyrir þá;

4. Þessi tilskipun gildir ekki um búnað sem er tilgreindur í I. viðauka.

f) „flokkur búnaðar“: flokkur, sem í eru tilteknar tegundir búnaðar, sem samkvæmt þessari tilskipun eru taldar svipaðar, og einnig skilfletir sem búnaðurinn er hannaður fyrir. Búnaður getur talist til fleiri en eins flokks;

5. Þessi tilskipun gildir ekki um búnað sem er eingöngu notaður í tengslum við starfsemi sem varðar almannaoöryggi,

g) „skjalasafn um tæknismíði“: skjöl sem í er lýsing á búnaði og upplýsingar og útskýringar á því hvernig gildandi grunnkröfum hefur verið komið til framkvæmda;

⁽¹⁾ Stjttð. EB L 169, 12.7.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttð. EB L 189, 20.7.1990, bls. 17. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/68/EB (Stjttð. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

⁽³⁾ Stjttð. EB L 152, 6.7.1972, bls. 15. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/54/EB (Stjttð. EB L 266, 8.11.1995, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjttð. EB L 225, 10.8.1992, bls. 72. Tilskipuninni var breytt með aðildarlögunum frá 1994.

h) „samhæfðir staðlar“: tækniforskriftir sem viðurkenndar staðlastofnanir hafa viðurkennt í umboði framkvæmdastjórnarinnar, í samræmi við málsmeðferð sem mælt er fyrir um í tilskipun 98/34/EB, með það fyrir augum að ákveða evrópskar kröfur, en ekki er skylt að fara eftir þeim.

- i) „skaðleg truflun“: truflun sem hætta er á að trufla virkni þráðlausra leiðsögutækja eða annarrar öryggisþjónustu eða sem á annan hátt dregur úr, hindrar eða truflar ítrekað þráðlausu fjarskiptaþjónustu sem er starfrækt í samræmi við gildandi reglur innanlands eða í bandalaginu.

3. gr.

Grunnkröfur

1. Eftirfarandi grunnkröfur gilda um allan búnað:
- a) verndun heilsu og öryggis notandans og annarra einstaklinga, þar á meðal markmið um öryggiskröfur sem eru sett fram í tilskipun 73/23/EBE en ekki eru sett nein mörk fyrir spennu;
- b) kröfur um vernd að því er varðar rafsegulsviðssamhæfi sem eru settar fram í tilskipun 89/336/EBE.

2. Auk þess skal þráðlaus búnaður vera þannig gerður að hann geti á skilvirkan hátt notað tíðnisviðið, sem er úthlutað til þráðlausra fjarskipta um jarðlæg kerfi eða geimstöðvar og sporbrautir, á þann hátt að hann verði ekki fyrir skaðlegum truflunum.

3. Í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 15. gr., getur framkvæmdastjórnin ákveðið að búnaður í tilteknum flokki eða af tiltekinni gerð sé þannig gerður að:

- a) samvirkni við annan búnað um fjarskiptanet sé möguleg og að hægt sé að tengja hann við skilfleti af rétttri gerð alls staðar í bandalaginu; og/eða
- b) hann valdi ekki skaða á netinu eða virkni þess né því að netaðstaða sé misnotuð og valdi með því óviðunandi skerðingu á þjónustu; og/eða
- c) í honum séu innbyggðar öryggisráðstafanir til að sjá til þess að persónuupplýsingar og friðhelgi einkalífs notandans og áskrifandans njóti verndar; og/eða
- d) hann sé gerður fyrir sérstakan útbúnað sem tryggir að hægt sé að koma í veg fyrir svik; og/eða
- e) hann sé gerður fyrir sérstakan útbúnað sem tryggir aðgang að neyðarþjónustu; og/eða
- f) hann sé gerður fyrir sérstakan útbúnað sem auðveldar fötluðu fólki að nota hann.

4. gr.

Tilkynning og birting skilflataforskrifta

1. um, ef þeir hafa ekki verið tilkynntir samkvæmt ákvæðum tilskipunar 98/34/EB. Að höfðu samráði

við nefndina, í samræmi við málsmeðferðina, sem er sett fram í 15. gr., skal framkvæmdastjórnin ákveða hvort tilkynntir skilfletir séu jafngildir og úthluta kennimerki fyrir flokkinn sem búnaðurinn tilheyrir en nánari lýsing á því skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þær tegundir skilflata sem fjarskiptaþjónustur, sem starfrækja almenn fjarskiptanet, bjóða í því ríki. Aðildarríkin skulu sjá til þess að þessi fyrirtæki birti réttar og fullnægjandi tækniforskriftir um slíka skilfleti áður en þjónusta, sem er veitt um þessa sömu skilfleti, er gerð aðgengileg öllum og birti uppfærðar forskriftir með jöfnu millibili. Forskriftirnar skulu vera nægilega nákvæmar til að unnt sé að hanna endabúnað til fjarskipta sem getur nýtt alla þjónustu sem er veitt um samsvarandi skilflöt. Í forskriftunum skulu meðal annars vera allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að framleiðendur geti, að eigin vali, gert viðkomandi prófanir með tilliti til grunnkrafna sem gilda um endabúnaðinn. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fjarskiptaþjónustan veiti greiðan aðgang að þessum forskriftum.

5. gr.

Samhæfðir staðlar

1. Ef búnaður er í samræmi við viðkomandi samhæfða staðla eða hluta þeirra og tilvísunarnúmer þeirra hafa verið birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* skulu aðildarríkin gera ráð fyrir að grunnkröfurnar, sem um getur í 3. gr. og sem þessir samræmdu staðlar eða hlutar þeirra ná yfir, séu uppfylltar.

2. Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin telur að samræmi við samhæfðan staðal tryggji ekki að grunnkröfurnar í 3. gr., sem sá staðall á að ná yfir, séu uppfylltar skal framkvæmdastjórnin eða hlutaðeigandi aðildarríki leggja málið fyrir nefndina.

3. Ef samhæfðir staðlar eru ófullnægjandi með tilliti til grunnkrafna getur framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við nefndina og í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 14. gr., birt viðmiðunarreglur um túlkun samhæfðra staðla í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* eða skilyrði fyrir því að hægt sé að líta svo á að samræmi við viðkomandi staðal jafngildi því að farið sé að reglum. Að höfðu samráði við nefndina og í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 14. gr. getur framkvæmdastjórnin dregið til baka samhæfða staðla með því að birta tilkynningu í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Markaðssetning

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að búnaður sé því aðeins settur á markað að hann uppfylli viðeigandi grunnkröfur, sem er lýst í 3. gr. og önnur viðeigandi ákvæði þessarar tilskipunar, þegar hann er rétt settur upp og við haldið og notaður í samræmi við tilgang. Hann skal ekki vera háður öðrum innlendum ákvæðum með tilliti til markaðssetningar.

2. Þegar framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun varðandi beitingu grunnkröfnanna samkvæmt 3. mgr. 3. gr. skal hún ákveða þann dag sem kröfurnar taka gildi. Þegar ákvarðað er að búnaður í tilteknum flokki þurfi að uppfylla tilteknar grunnkröfur samkvæmt 3. mgr. 3. gr. má halda áfram, í hæfilegan tíma, að markaðssetja búnað í þeim flokki sem er upphaflega settur á markað fyrir þann dag sem ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar er fyrst beitt. Framkvæmdastjórnin ákvarðar bæði dagsetningu beitingar og lengd tímabils í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 14. gr.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framleiðandinn, eða einstaklingur sem setur búnaðinn á markað, veiti notandanum upplýsingar um fyrirhugaða notkun búnaðarins ásamt yfirlýsingu um að hann sé í samræmi við grunnkröfurnar. Þegar um er að ræða þráðlausan búnað skulu slíkar upplýsingar vera nægar til að gefa til kynna, á umbúðum og í notkunarleiðbeiningum með búnaðinum, aðildarríkið eða landsvæði innan aðildarríkis þar sem nota á búnaðinn og skal vekja athygli notandans á hugsanlegum takmörkunum eða kröfum um leyfi til að nota þráðlausa búnaðinn í tilteknum aðildarríkjum með merkingu á búnaðinum samkvæmt 5. lið VII. viðauka. Þegar um er að ræða endabúnað til fjarskipta skulu slíkar upplýsingar vera nægar til að gefa til kynna við hvaða skilfleti almenna fjarskiptansins fyrirhugað er að tengja búnaðinn. Um allan búnað gildir að slíkar upplýsingar skulu vera á áberandi stað.

4. Þegar um er að ræða þráðlausan búnað sem er gerður fyrir tíðnibönd, sem ekki er samræmd notkun á alls staðar í bandalaginu, skal framleiðandi, eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu eða einstaklingur sem ber ábyrgð á markaðssetningu búnaðarins, tilkynna innlendu yfirvaldi, sem ber ábyrgð á tíðnisviðum í viðkomandi aðildarríki, þá fyrirætlun sína að setja slíkan búnað á innlendan markað í því aðildarríki.

Þetta skal tilkynnt eigi síðar en fjórum vikum áður en markaðssetning hefst og skulu upplýsingar veittar um háttíðnieiginleika búnaðarins (einkum tíðnibönd, bil milli rása, mótunartegund og háttíðniafl (RF-power) ásamt kenninúmeri tilkynnta aðilans sem um getur í IV. eða V. viðauka.

7. gr.

Notkun og réttur til tenginga

1. Aðildarríkin skulu leyfa að búnaður sé tekinn í notkun í samræmi við fyrirhugaðan tilgang ef hann uppfyllir viðeigandi grunnkröfur, sem er lýst í 3. gr. og önnur viðeigandi ákvæði þessarar tilskipunar.

2. Þrátt fyrir 1. gr. og með fyrirvara um skilyrði sem eru sett fyrir leyfum til að veita viðkomandi þjónustu geta aðildarríkin einungis takmarkað að þráðlaus búnaður sé tekinn í notkun af ástæðum sem tengjast skilvirkri og réttri notkun tíðnisviðs fyrir þráðlausar sendingar, til að komast hjá skaðlegum truflunum eða vegna mála sem snerta almannaheilbrigði.

3. Með fyrirvara um 4. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að fyrirtæki sem starfrækja almenn fjarskiptanet neiti ekki að tengja endabúnað til fjarskipta við rétta skilfleti af tæknilegum ástæðum ef sá búnaður er í samræmi við gildandi kröfur í 3. mgr.

4. Þegar það er mat aðildarríkis að búnaður, sem lýst hefur verið yfir að sé í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar, valdi alvarlegu tjóni á neti eða skaðlegum rafsegultruflunum eða skaði kerfið eða virkni þess er hægt að heimila fjarskiptafyrirtæki að neita tengingu, að aftengja slíkan búnað eða að taka hann úr notkun. Aðildarríkin skulu tilkynna hverja slíka heimild til framkvæmdastjórnarinnar sem skal kalla saman fund í nefndinni í því skyni að skila álitni í málinu. Að höfðu samráði við nefndina getur framkvæmdastjórnin hafið málsmeðferðina sem um getur í 2. og 3. mgr. 5. gr. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin geta einnig gripið til annarra viðeigandi ráðstafana.

5. Í neyðartilvikum getur fyrirtæki aftengt búnað ef nauðsynlegt er að það sé gert án tafar til að vernda netið og ef hægt er að bjóða notandanum aðra lausn þegar í stað honum að kostnaðarlausu. Fjarskiptafyrirtækið skal þegar í stað greina innlenda yfirvaldinu sem ber ábyrgð á framkvæmd 4. mgr og 9. gr. frá því.

8. gr.

Frjáls flutningur á búnaði

1. Aðildarríkin skulu hvorki banna, takmarka né koma í veg fyrir að búnaður sé settur á markað og tekinn í notkun á yfirráðasvæði þeirra ef á honum er CE-merkið, sem um getur í VII. viðauka, sem gefur til kynna að hann sé í samræmi við öll ákvæði þessarar tilskipunar, þar á meðal aðferðir við samræmismat sem er lýst í II. kafla. Þetta hefur ekki áhrif á 4. mgr. 6. gr., 2. mgr. 7. gr. og 5. mgr. 9. gr.

2. Aðildarríkin skulu ekki hindra að búnaður, sem er ekki í samræmi við þessa tilskipun, sé til sýnis á kaupstefnum, sýningum, kynningum o.s.frv. að því tilskildu að vel sýnilegt merki gefi greinilega til kynna að slíkan búnað megi ekki setja á markað eða taka í notkun fyrir en hann hefur verið færður til samræmis.

3. Ef búnaðurinn fellur undir gildissvið annarra tilskipana, sem fjalla um aðra þætti en taka einnig til CE-merkingar, táknað þessi merking að búnaðurinn uppfylli einnig ákvæði þeirra tilskipana. Ef framleiðandinn getur, samkvæmt ákvæðum einnar eða fleiri af þessum tilskipunum, valið hvaða ákvæðum hann beitir á aðlögunartímabili, skal CE-merkið einungis gefa til kynna að búnaðurinn sé í samræmi við ákvæði þeirra tilskipana sem framleiðandinn kýs að beita. Þegar þannig háttar til skulu upplýsingar um þær tilskipanir sem er beitt, eins og þær eru birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*, koma fram í þeim skjölum, tilkynningum og leiðbeiningum sem krafist er samkvæmt tilskipunum og fylgja vörinni.

9. gr.

Öryggisráðstafanir

1. Þegar aðildarríki hefur fullvissað sig um að búnaður, sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar, uppfylli ekki kröfurnar í þessari tilskipun skal það gera allar viðeigandi ráðstafanir á yfirráðasvæði sínu til að taka búnaðinn af markaðnum eða úr notkun, banna að hann sé settur á markað eða tekinn í notkun eða takmarka frjálsan flutning á honum.

2. Aðildarríkið sem í hlut á skal þegar í stað upplýsa framkvæmdastjórnina um allar slíkar ráðstafanir og greina frá ástæðum fyrir ákvörðun sinni, einkum hvort ósamræmi sé vegna:

- rangrar beitingar samhæfðu staðlanna sem um getur í 1. mgr. 5. gr.;
- þess að samhæfðu staðlarnir sem um getur í 1. mgr. 5. gr. eru ófullnægjandi;
- þess að ekki hefur tekist að uppfylla kröfurnar sem um getur í 3. gr. þegar búnaðurinn er ekki í samræmi við staðlana sem um getur í 1. mgr. 5. gr.

3. Ef ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. eru gerðar vegna rangrar beitingar samhæfðu staðlanna, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., eða vegna þess að kröfurnar, sem um getur í 3. gr., hafa ekki verið uppfylltar, þegar búnaðurinn uppfyllir ekki samhæfðu staðlana sem um getur í 1. mgr. 5. gr., skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við viðkomandi aðila eins fljótt og unnt er. Framkvæmdastjórnin skal þegar í stað greina aðildarríkjunum frá niðurstöðum sínum og álitum á því hvort ráðstafanirnar séu réttmætar innan tveggja mánaða frá því að henni er tilkynnt um þær.

4. Þegar ákvörðunin, sem um getur í 1. mgr., er tekin vegna þess að samhæfðu staðlarnir, sem um getur í 1. mgr. 5. gr. eru ófullnægjandi, skal framkvæmdastjórnin leggja málið fyrir nefndina innan tveggja mánaða. Nefndin skal skila álitum sínu í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 14. gr. Að höfðu slíku samráði skal framkvæmdastjórnin greina aðildarríkjunum frá niðurstöðum sínum og álitum á því hvort aðgerð aðildarríkisins sé réttmæt. Ef hún kemst að þeirri niðurstöðu að aðgerðin sé réttmæt skal hún þegar í stað hefja málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr.

5. a) Þrátt fyrir ákvæði 6. gr. getur aðildarríki, í samræmi við sáttmálann, einkum 30. og 36. gr., samþykkt allar viðeigandi ráðstafanir til að:

i) banna eða takmarka markaðssetningu, og/eða

ii) krefjast þess að búnaður sé tekinn af markaðnum,

þegar um er að ræða þráðlausan búnað, þar á meðal þær tegundir hans sem hafa valdið eða ástæða er til að ætla að muni valda skaðlegum truflunum, þar á meðal truflunum á þjónustu sem er veitt eða fyrirhugað að veita á tíðniböndum sem er úthlutað í hverju landi fyrir sig.

b) Ef aðildarríki gerir ráðstafanir í samræmi við a-lið skal það þegar í stað upplýsa framkvæmdastjórnina um téðar ráðstafanir og tilgreina ástæðurnar fyrir því að þær eru gerðar.

6. Ef aðildarríki tilkynnir framkvæmdastjórninni um ráðstöfun, sem um getur í 1. eða 5. mgr., skal framkvæmdastjórnin þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum um hana og hafa samráð við nefndina um málið.

Ef framkvæmdastjórnin telur, að höfðu slíku samráði, að:

— ráðstöfunin sé réttmæt, skal það þegar í stað láta aðildarríkið, sem átti frumkvæðið, og hin aðildarríkin vita af því,

— ráðstöfunin sé ekki réttmæt, skal það þegar í stað láta aðildarríkið vita af því og krefjast þess að það dragi ráðstöfunina til baka.

7. Framkvæmdastjórnin skal halda skrá yfir mál sem aðildarríkin tilkynna um og skulu þau fá aðgang að henni ef þau fara fram á það.

II. KAFLI

SAMRÆMISMAT

10. gr.

Aðferðir við samræmismat

1. Samræmismatsaðferðirnar, sem fjallað er um í þessari grein, skulu notaðar til að sýna fram á að búnaðurinn uppfylli allar viðeigandi grunnkröfur sem eru tilgreindar í 3. gr.

2. Heimilt er, að sýna fram á að búnaðurinn uppfylli grunnkröfurnar, sem eru tilgreindar í a- og b-lið 1. mgr. 3. gr., með því að beita aðferðunum sem er lýst í tilskipunum 73/23/EBE og 89/336/EBE, í stað eftirfarandi aðferða, ef búnaðurinn er innan gildissviðs þessara tilskipana og framleiðandinn æskir þess.

3. Þegar um er að ræða endabúnað til fjarskipta, sem er ekki gerður fyrir tíðnisviðið sem er úthlutað til þráðlausra fjarskipta um jarðlæg kerfi eða geimstöðvar og til móttöku fyrir þráðlausan búnað, getur framleiðandinn valið hverri af aðferðunum, sem er lýst í II., IV. eða V. viðauka, skuli beitt.

4. Þegar framleiðandinn hefur beitt samhæfðu stöðlunum, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., og um er að ræða þráðlausan búnað, sem fellur ekki undir gildissvið 3. gr., skal beita aðferðunum sem er lýst í III., IV. eða V. viðauka að vali framleiðandans.

5. Hafi framleiðandi ekki beitt samhæfðu stöðlunum, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., eða aðeins beitt þeim að hluta, getur hann valið um hvort hann notar aðferðirnar sem er lýst í IV. eða V. viðauka þegar um er að ræða þráðlausan búnað sem fellur ekki undir gildissvið 3. mgr.

6. Skýrslur og bréfaskipti, sem varða aðferðir við samræmismat, sem um getur í 2. til 5. mgr., skulu vera á opinberu tungumáli aðildarríkisins þar sem matið fer fram eða á tungumáli sem tilkynnti aðilinn, sem á hlut að máli, samþykkir.

11. gr.

Tilkynntir aðilar og eftirlitsyfirvöld

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um aðila sem þau hafa tilnefnt til að annast verkefnið sem um getur í 10. gr. Aðildarríkin skulu nota þær viðmiðanir sem mælt er fyrir um VI. viðauka er þau ákvarða hvaða aðilar verða tilnefndir.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það hvaða yfirvöld á yfirráðasvæði þeirra eiga að annast eftirlit í tengslum við framkvæmd þessarar tilskipunar.

3. Aðildarríkin skulu birta lista yfir tilkynnta aðila, ásamt kenninúmerum þeirra og þeim verkefnum sem þeir hafa verið tilnefndir til að sinna, í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Framkvæmdastjórnin skal einnig birta lista yfir eftirlitsyfirvöld í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Aðildarríkin skulu veita framkvæmdastjórninni allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að halda þessum skráum uppfærðum.

III. KAFLI

CE-SAMRÆMISMERKI OG ÁLETRANIR

12. gr.

CE-merking

1. Búnaður sem uppfyllir allar viðeigandi grunnkröfur skal hafa áfest CE-samræmismerkið sem um getur í VII. viðauka. Áfestingin er á ábyrgð framleiðandans, viðurkennds fulltrúa hans í bandalaginu eða þess einstaklings sem sér um markaðssetningu búnaðarins.

Þegar aðferðirnar, sem eru tilgreindar í III., IV. eða V. viðauka, eru notaðar skal kenninúmer tilkynnta aðilans, sem um getur í 1. mgr. 11. gr., fylgja merkinu. Á þráðlausum búnaði skal auk þess vera kennimerki fyrir flokk búnaðarins hafi slíku kennimerki verið úthlutað. Setja má aðrar merkingar á búnaðinn að því tilskildu að þær dragi ekki úr sýnileika og læsileika CE-merkisins.

2. Ekki má festa á neinn búnað annað merki, sem gæti villt um fyrir þriðja aðila með tilliti til merkingar og sniðs CE-merkisins, sem er tilgreint í VII. viðauka, hvort sem hann uppfyllir viðkomandi grunnkröfur eða ekki.

3. Lögbær yfirvöld skulu gera viðeigandi ráðstafanir gagnvart hverjum þeim einstaklingi sem hefur fest merki á búnað sem er ekki í samræmi við 1. og 2. mgr. Sé ekki hægt að sannreyna hver hefur fest merkið á búnaðinn er heimilt að gera viðeigandi ráðstafanir gagnvart handhafa búnaðarins á þeim tíma þegar ósamræmið kemur í ljós.

4. Framleiðandinn skal auðkenna búnað með gerð, framleiðslunúmeri og/eða raðnúmeri og með nafni framleiðandans eða einstaklingsins sem ber ábyrgð á því að setja hann á markað.

IV. KAFLI

NEFNDIN

13. gr.

Samsetning nefndarinnar

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar, nefndarinnar um samræmismat í fjarskiptum og markaðs- eftirlit (TCAM), sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

14. gr.

Málsmeðferð ráðgjafarnefndar

1. Hafa skal samráð við nefndina í málum sem falla undir 5. gr., 2. mgr. 6. gr., 4. mgr. 7. gr., 4. mgr. 9. gr. og 5. lið í VII. viðauka.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við nefndina með reglulegu millibili um eftirlitsverkefni sem tengjast beitingu þessarar tilskipunar og gefa út viðmiðunarreglur um málið ef við á.

3. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álití sínu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

Álitid skal skráð í fundargerð; þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal taka ýtrasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar og taka ákvörðun innan mánaðar frá því að nefndin skilar álití til hennar.

4. Nefndin skal hafa samráð við fulltrúa frambjóðenda fjarskiptaneta, neytendur og framleiðendur öðru hverju. Hún skal greina nefndinni með jöfnu millibili frá niðurstöðum af slíku samráði.

15. gr.

Málsmeðferð stjórnsýslunefndar

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. gr. skal eftirfarandi málsmeðferð gilda að því er varðar þau atriði sem 3. mgr. 3. gr. og 1. mgr. 4. gr. gilda um.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álití sínu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álití, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

V. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI OG BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI

16. gr.

Þriðju lönd

1. Sé athygli aðildarríkjanna vakin á því að fyrirtæki í bandalaginu eigi í erfiðleikum almenns eðlis, að lögum eða í reynd, að því er varðar markaðssetningu í þriðju löndum, geta þau komið því á framfæri við framkvæmdastjórnina.

2. Þegar framkvæmdastjórninni er greint frá slíkum erfiðleikum getur hún, ef þörf krefur, lagt tillögu fyrir ráðið um viðeigandi umboð til að semja um sambærileg réttindi fyrir fyrirtæki bandalagsins í þessum þriðju löndum. Ráðið skal taka ákvörðun með auknum meirihluta.

3. Ráðstafanir, sem eru gerðar samkvæmt 2. mgr., skulu vera með fyrirvara um skuldbindingar bandalagsins og aðildarríkjanna samkvæmt þeim alþjóðasamningum sem við eiga.

17. gr.

Endurskoðun og skýrslugerð

Framkvæmdastjórnin skal skoða hvernig til tekst með framkvæmd þessarar tilskipunar og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um það hið fyrsta og eigi síðar en 7. október árið 2000 og þriðja hvert ár eftir það. Í skýrslunni skal fjalla um framvindu í setningu viðeigandi staðla svo og önnur mál sem hafa komið upp á framkvæmdartímanum. Í skýrslunni skal einnig skýra frá starfsemi nefndarinnar og meta hvernig því miðar að koma á opnum samkeppnismarkaði fyrir búnað í bandalaginu og kanna hvernig hægt er að þróa reglusetningarramma um markaðssetningu og notkun tækja til að:

- tryggja að komið verði á sams konar kerfi í bandalaginu fyrir allan búnað;
- gera það mögulegt að fjarskiptatækni, hljóð- og myndtækni og upplýsingatækni verði alls staðar sú sama.
- gera kleift að samræma reglusetningu á alþjóðavettvangi.

Einkum skal kannað hvort grunnkröfur séu enn nauðsynlegar í öllum flokkum tækja, sem um er að ræða, og hvort aðferðirnar, sem um getur í þriðja lið IV. viðauka, séu réttmætar miðað við það markmið að tryggja að tæki sem fjallað er um í viðaukanum uppfylli grunnkröfurnar. Ef með þarf má gera tillögu um frekari ráðstafanir í skýrslunni til að stuðla að því að markmið tilskipunarinnar náist að fullu.

18. gr.

Bráðabirgðaákvæði

1. Gera má ráð fyrir samræmi við grunnkröfurnar, sem um getur í a-lið 1. mgr. 3. gr. og b-lið 1. mgr. 3. gr., á grundvelli staðla sem hafa verið settir samkvæmt tilskipun 73/23/EBE eða 89/336/EBE og vísað hefur verið til í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Gera má ráð fyrir samræmi við aðrar viðeigandi grunnkröfur, sem um getur í 3. gr., á grundvelli almennra tæknireglugerða sem hafa verið settar samkvæmt tilskipun 98/13/EB og vísað hefur verið til í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Framkvæmdastjórnin skal birta lista yfir tilvísanir í þessa staðla í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* um leið og þessi tilskipun hefur öðlast gildi.

2. Aðildarríkin skulu ekki koma í veg fyrir að búnaður sé settur á markað og tekinn í notkun á yfirráðasvæði þeirra ef hann samrýmist ákvæðum tilskipunar 98/13/EB eða gildandi reglum á yfirráðasvæði þeirra og er upphaflega settur á markað áður en þessi tilskipun tekur gildi eða í síðasta lagi tveimur árum eftir gildistöku hennar.

3. Auk grunnkrafanna, sem um getur í 1. mgr. 3. gr., geta aðildarríkin áfram krafist þess, á allt að 30 mánaða tímabili eftir dagsetninguna sem um getur í fyrsta málslið 1. mgr. 19. gr. og í samræmi við ákvæði sáttmálans, að endabúnaður til fjarskipta valdi ekki óviðunandi skerðingu á talsímabjónustu sem er veitt sem hluti af altækri þjónustu eins og skilgreint er í tilskipun 98/10/EB.

Aðildarríkið skal greina framkvæmdastjórninni frá ástæðum þess að áfram er gerð slík krafa, tiltaka hvaða dag ekki verður lengur þörf á því vegna viðkomandi þjónustu og fyrirhugaðar ráðstafanir til að standast þá tímaáætlun. Framkvæmdastjórnin skal taka beiðnina til athugunar og taka tillit til sérstakra aðstæðna í aðildarríkinu og þess að nauðsynlegt er að tryggja samfellu í reglusetningu í bandalaginu og skal hún upplýsa aðildarríkið um það hvort hún telji að sérstakar aðstæður í aðildarríkinu réttlæti áframhald kröfunnar og, ef svo er, hve lengi ástæða sé til að halda henni áfram.

19. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 7. apríl 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmda

stjórninni þegar í stað. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 8. apríl 2000.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

20. gr.

Niðurfelling

1. Tilskipun 98/13/EBE er hér með felld úr gildi frá 8. apríl 2000.

2. Þessi tilskipun er ekki sértilskipun í skilningi 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/336/EBE. Frá 8. apríl 2000 gilda ákvæði tilskipunar 89/336/EBE ekki um búnað sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar að frátöldum verndarákvæðunum í 4. gr. og III. viðauka og samræmismatsaðferðinni í 1. og 2. mgr. 10. gr. og I. viðauka við tilskipun 89/336/EBE.

3. Frá 8. apríl 2000 gilda ákvæði tilskipunar 73/23/EBE ekki um búnað sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar að frátöldum markmiðunum sem varða öryggiskröfurnar í 2. gr. og I. viðauka og samræmismatsaðferðinni í B-hluta III. viðauka og IV. viðauka við tilskipun 73/23/EBE.

21. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

22. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. mars 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

W. RIESTER

forseti.

*I. VIÐAUKI***BÚNAÐUR SEM FELLUR EKKI UNDIR ÞESSA TILSKIPUN EINS OG UM GETUR Í
4. MGR. 1. GR.**

1. Þráðlaus búnaður sem radíóáhugamenn nota og fellur undir 53. skilgreiningu í 1. gr. reglna Alþjóðafjaraskiptasambandsins um þráðlaus fjarskipti, nema verslað sé með búnaðinn á frjálsum markaði.

Ekki er litið svo á að íhlutasamstæður, sem radíóáhugamenn setja saman, og búnaður, sem er verslunarvara en er breytt af radíóáhugamönnum eða fyrir þá, sé búnaður sem verslað er með á frjálsum markaði.
2. Búnaður sem fellur undir gildissvið tilskipunar ráðsins 96/98/EB frá 20. desember 1996 um búnað um borð í skipum ⁽¹⁾.
3. Kaplar og leiðslur
4. Þráðlaus búnaður til móttöku sem er eingöngu ætlaður til að taka á móti hljóði og sjónvarpssendingum.
5. Vörur, búnaður og íhlutir í skilningi 2. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3922/91 frá 16. desember 1991 um samræmingu á tækniröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála ⁽²⁾.
6. Búnaður og kerfi til flugumferðarstjórnar í skilningi 1. gr. tilskipunar ráðsins 93/65/EBE frá 19. júlí 1993 um skilgreiningu og notkun samhæfðra tækniforskrifta vegna kaupa á búnaði og kerfum fyrir flugumferðarþjónustu ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB L 46, 17.2.1997, bls. 25.

⁽²⁾ Stjttíð. EB L 373, 31.12.1991, bls. 4. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2176/96 (Stjttíð. EB L 291, 14.11.1996, bls. 15).

⁽³⁾ Stjttíð. EB L 187, 29.7.1993, bls. 52. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/15/EB (Stjttíð. EB L 95, 10.4.1997, bls. 16).

II. VIÐAUKI

AÐFERÐ VIÐ SAMRÆMISMAT SEM UM GETUR Í 3. MGR. 10. GR.**Aðferðareining A (innra framleiðslueftirlit)**

1. Í þessari aðferðareiningu er lýst aðferð framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans, sem er með staðfestu í bandalaginu og sér um framkvæmd þeirra skuldbindinga sem mælt er fyrir um í 2. lið, við að tryggja og lýsa yfir að vörurnar sem um ræðir fullnægi þeim kröfum þessarar tilskipunar sem gilda um þær. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal festa CE-merki á hverja vörueneingu og gefa skriflega samræmisfirlýsingu.
2. Framleiðandi skal útbúa tækniskjölin, sem lýst er í 4. lið, og hann, eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu, skal geyma þau í að minnsta kosti 10 ár eftir að síðasta varan er framleidd þannig að viðkomandi innlend yfirvöld í aðildarríkinu geti skoðað þau.
3. Hafi hvorki framleiðandi né viðurkenndur fulltrúi hans staðfestu í bandalaginu ber sá aðili, sem setur vöruna á markað í bandalaginu, ábyrgð á að tækniskjölin sé tiltæk.
4. Tækniskjölin skulu gera það kleift að meta samræmi vöru við grunnkröfur tilskipunarinnar. Í þeim skal koma fram hönnun, framleiðsluáferð og virkni vörunnar, einkum:
 - almenn lýsing á vörunni,
 - heildarhönnun, framleiðsluteikningar og yfirlit yfir íhluti, undireiningar, straumrásir o.s.frv.,
 - nauðsynlegar lýsingar og útskýringar til að skilja áður nefndar teikningar og yfirlit ásamt lýsingu á virkni vörunnar,
 - skrá yfir staðlana, sem um getur í 5. gr. og er beitt að öllu leyti eða að hluta, og lýsingar og skýringar á lausnum sem samþykktar hafa verið til að uppfylla grunnkröfur tilskipunarinnar þegar stöðlunum sem um getur í 5. gr. hefur ekki verið beitt eða þeir eru ekki til,
 - niðurstöður hönnunarútreikninga, rannsóknir sem gerðar hafa verið, o.s.frv.,
 - prófunarskýrslur.
5. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal geyma afrit af samræmisfirlýsinguinni ásamt tækniskjölunum.
6. Framleiðandi skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferlið tryggji að framleiddar vörur séu í samræmi við tæknigögnin sem um getur í 2. lið og við þær kröfur þessarar tilskipunar sem gilda um þær.

*III. VIÐAUKI***AÐFERÐ VIÐ SAMRÆMISMAT SEM UM GETUR Í 4. MGR. 10. GR.****(Innra framleiðslueftirlit og sérstakar prófanir á búnaði) ⁽¹⁾**

Efni þessa viðauka er II. viðauki ásamt eftirfarandi viðbótarkröfum:

Framleiðandinn skal framkvæma eða láta framkvæma allar nauðsynlegar prófunarraðir á öllum tegundum þráðlauss búnaðar. Tilkyntur aðili, sem framleiðandinn velur, ákveður hvaða prófunarraðir teljast nauðsynlegar nema þær séu ákveðnar í samhæfðu stöðlunum. Tilkynti aðilinn skal taka fyllsta tillit til fyrri ákvarðana sem tilkyntir aðilar hafa ákveðið sameiginlega.

Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu eða einstaklingur sem sér um markaðssetningu búnaðarins verður að lýsa því yfir að þessar prófanir hafi verið framkvæmdar og að búnaðurinn sé í samræmi við grunnkröfurnar og skal festa kenninúmer tilkynts aðila á búnaðinn á framleiðslustigi.

*IV. VIÐAUKI***AÐFERÐ VIÐ SAMRÆMISMAT SEM UM GETUR Í 5. MGR. 10. GR.****(Skjalasafn um tæknismiði)**

Efni þessa viðauka er III. viðauki ásamt eftirfarandi viðbótarkröfum:

Tækniskjölín, sem er lýst í 4. lið II. viðauka, og samræmisýfirlýsing við sérstakar prófunarraðir fyrir þráðlausan búnað, sem er lýst í III. viðauka, skulu mynda skjalasafn um tæknismiði.

Framleiðandinn, viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu eða einstaklingur, sem sér um markaðssetningu búnaðarins í bandalaginu, skal afhenda einum eða fleiri tilkyntum aðilum skjalasafnið; hver tilkyntur aðili skal fá vitneskju um aðra sem hafa fengið skjalasafnið.

Tilkynti aðilinn skal athuga skjalasafnið og ef hann telur að ekki hafi verið sýnt nægilega vel fram á að kröfurnar í tilskipuninni hafi verið uppfylltar getur hann skilað álitni til framleiðandans, viðurkennds fulltrúa hans eða þess sem sér um markaðssetningu búnaðarins og skal tilkynna hinum tilkyntu aðilunum, sem hafa fengið skjalasafnið, um það. Skila verður slíku álitni innan fjögurra vikna frá því að tilkynti aðilinn fær skjalasafnið. Setja má búnaðinn á markað þegar álitnið liggur fyrir, eða í lok fjögurra vikna tímabilsins, með fyrirvara um ákvæði 4. mgr. 6. gr. og 5. mgr. 9. gr.

Framleiðandinn, eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu eða einstaklingur sem sér um að markaðssetja búnaðinn skal geyma skjalasafnið í að minnsta kosti 10 ár eftir að síðasta eintak búnaðarins er framleitt þannig að innlend yfirvöld viðkomandi aðildarríkis geti skoðað það.

⁽¹⁾ Viðaukinn er byggður á aðferðareiningu A með viðbótarkröfum sem eiga við í greininni.

V. VIÐAUKI

AÐFERÐ VIÐ SAMRÆMISMAT SEM UM GETUR Í 10. GR.

Full gæðatrygging

1. Full gæðatrygging er málsmeðferð þar sem framleiðandi, sem rækir þær skyldur sem lýst er í 2. lið, sér til þess og lýsir yfir að viðkomandi vörur fullnægi þeim kröfum tilskipunarinnar sem gilda um þær. Framleiðandi skal festa merkið, sem um getur í 1. mgr. 12. gr., á hverja vörueiningu og gefa skriflega samræmisyfirlýsingu.
2. Framleiðandi skal starfrækja samþykkt gæðakerfi við hönnun, framleiðslu, lokaeftirlit og prófun eins og tilgreint er í 3. lið og skal vera háður eftirliti eins og tilgreint er í 4. lið.
3. *Gæðakerfi*
 - 3.1. Framleiðandinn skal leggja fram umsókn um mat á gæðakerfi sínu hjá tilkynntum aðila.

Í umsókninni skulu vera:

 - allar upplýsingar um vörurnar sem um ræðir,
 - upplýsingaskjöl um gæðakerfið.
 - 3.2. Gæðakerfið skal tryggja að vörurnar uppfylli kröfur tilskipunarinnar sem gilda um þær. Skjalfesta skal alla þætti, kröfur og ákvæði, sem framleiðandi hefur tekið tillit til, skýrt og kerfisbundið í formi ritaðra fyrirmæla, aðferða og leiðbeininga. Þessum upplýsingaskjöllum um gæðakerfið er ætlað að tryggja að stefna og aðferðir, svo sem gæðaáætlanir, skipulag, handbækur og skrár gæðakerfisins séu alltaf túlkuð á sama hátt.

Í skjölunum skal einkum vera fullnægjandi lýsing á:

 - gæðamarkmiðum og skipulagi, ábyrgð og valdi stjórnenda með tilliti til gæða hönnunar og vöru,
 - tækniforskriftum, þar á meðal samhæfðum stöðlum og tæknireglugerðum og einnig viðeigandi forskriftum fyrir prófunina sem beita skal og, þegar stöðlum sem um getur í 1. mgr. 5. gr. verður ekki beitt að fullu, þeim aðferðum sem notaðar verða til að tryggja að grunnkröfur tilskipunarinnar, sem gilda um vöruna, verði uppfylltar,
 - þeirri tækni til stýringar og sannprófunar á hönnun og þeim ferlum og kerfisbundnu aðgerðum sem verða notuð við hönnun varanna í þeim vöruflokki sem um ræðir,
 - samsvarandi aðferðum, ferlum og kerfisbundnum aðgerðum sem nota á við framleiðslu, gæðastýringu og gæðatryggingu,
 - þeim athugunum og prófunum sem gerðar verða fyrir, við og eftir framleiðslu, hversu oft þær verða gerðar og, ef við á, niðurstöðum prófana sem eru gerðar áður en framleiðsla hefst,
 - þeim aðferðum sem beitt er til að tryggja að aðstæður til prófana og rannsókna séu í samræmi við þær kröfur sem hæfa nauðsynlegum prófunum,
 - skýrslum um gæði, svo sem skoðunarskýrslum og prófunargögnum, kvörðunargögnum, skýrslum um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.,
 - hvernig fylgst er með því að tilskilin hönnunar- og vörugæði hafi náðst og að gæðakerfið sé skilvirkt.
 - 3.3. Tilkynnti aðilinn skal meta gæðakerfið til þess að ákveða hvort það uppfylli kröfurnar sem um getur í lið 3.2. Gert er ráð fyrir að þessar kröfur séu uppfylltar ef samhæfðum staðli sem við á er beitt í gæðakerfinu.

Tilkynnti aðilinn skal einkum meta hvort gæðaeftirlitskerfið tryggi að vara sé í samræmi við kröfur tilskipunarinnar með tilliti til skjalanna sem eru látin í té samkvæmt liðum 3.1 og 3.2, þar á meðal skjalanna sem framleiðandi afhendir um niðurstöður prófana, ef við á.

Í úttektarhópnum skal að minnsta kost vera einn maður með reynslu sem matsmaður við þá framleiðslutækni sem um er að ræða. Hluti af matinu skal vera heimsókn á athafnasvæði framleiðanda.

Ákvörðunin skal tilkynnt framleiðandanum. Í tilkynningunni skulu koma fram niðurstöður athugunarinnar og rökstudd ákvörðun um mat.

- 3.4. Framleiðandi skal skuldbinda sig til að rækja þær skyldur sem gæðakerfið, í þeirri mynd sem það hefur verið samþykkt, leggur honum á herðar og að viðhalda því svo að það sé fullnægjandi og skilvirkt.

Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal upplýsa tilkynnta aðilann sem samþykkt hefur gæðakerfið um allar fyrirhugaðar breytingar á því.

Tilkynnti aðilinn skal meta þær breytingar sem lagðar eru til og ákveða hvort breytt gæðakerfi uppfylli áfram kröfurnar sem um getur í lið 3.2 eða hvort nýtt mat þurfi að fara fram.

Hann skal tilkynna framleiðandanum ákvörðun sína. Í tilkynningunni skulu koma fram niðurstöður athugunarinnar og rökstudd ákvörðun um mat.

4. EB-eftirlit á ábyrgð tilkynnta aðilans

- 4.1. Tilgangur eftirlits er að tryggja að framleiðandinn ræki þær skyldur sem hið samþykta gæðakerfi leggur honum á herðar.

- 4.2. Framleiðandi skal veita tilkynnta aðilanum aðgang til eftirlits að hönnunar-, framleiðslu-, eftirlits-, prófunar- og geymslustöðum og láta honum í té allar nauðsynlegar upplýsingar, einkum:

- upplýsingaskjöl um gæðakerfið,
- gæðaskýrslur frá þeim hluta gæðakerfisins sem snýr að hönnun, svo sem niðurstöður greininga, útreikningar, prófanir o.s.frv.,
- gæðaskýrslur frá þeim hluta gæðakerfisins sem snýr að framleiðslu, svo sem skoðunarskýrslur og prófunargögn, kvörðunargögn, skýrslur um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.

- 4.3. Tilkynnti aðilinn skal, með hæfilegu millibili, líta eftir því hvort framleiðandi viðhaldi gæðakerfinu og noti það og gefa framleiðanda skýrslu um úttektina.

- 4.4. Að auki getur tilkynnti aðilinn komið óvænt í vitjun til framleiðandans. Honum er þá heimilt að gera eða láta gera prófanir til að ganga úr skugga um að gæðakerfið vinni rétt, ef með þarf. Tilkynnti aðilinn skal gefa framleiðandanum skýrslu um vitjunina og, hafi prófun farið fram, prófunarskýrslu.

5. Framleiðandi skal, í að minnsta kosti 10 ár eftir að varan var síðast framleidd, hafa tiltækt fyrir yfirvöld í landinu:

- upplýsingaskjölin sem um getur í öðrum undirlið í lið 3.1,
- gögn um þær breytingar sem um getur í annarri undirgrein í lið 3.4,
- ákvarðanir og skýrslur frá tilkynnta aðilanum sem um getur í síðasta málslíð liðar 3.4 og í liðum 4.3 og 4.4.

6. Allir tilkynntir aðilar skulu láta öðrum tilkynntum aðilum í té viðeigandi upplýsingar um gæðakerfisviðurkenningar, sem hafa verið gefnar út eða afturkallaðar, með tilvísun í viðkomandi vörur.

VI. VIÐAUKI

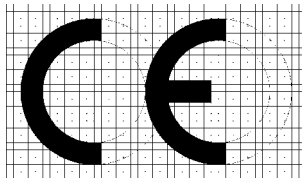
**LÁGMARKSVIÐMIÐANIR SEM AÐILDARRÍKIN SKULU TAKA TILLIT TIL ÞEGAR ÞAU
TILNEFNA TILKYNNTA AÐILA SAMKVÆMT 1. MGR. 11. GR.**

1. Tilkynti aðilinn, yfirmaður hans og þeir starfsmenn, sem annast verkefni sem þessi aðili hefur verið tilnefndur til að leysa, skulu hvorki vera hönnuðir, framleiðendur, birgjar né sjá um uppsetningu á þráðlausum búnaði eða endabúnaði til fjarskipta, né heldur starfrækja net eða veita netþjónustu og ekki vera viðurkenndir fulltrúar neins þessara aðila. Þeir skulu vera óháðir og mega hvorki taka beinan þátt í hönnun, smíði, markaðssetningu eða viðhaldi á þráðlausum búnaði eða endabúnaði til fjarskipta né vera umboðsmenn aðila sem stunda þessa starfsemi. Þetta útilokar ekki möguleikann á að framleiðandinn og tilkynti aðilinn skiptist á tæknilegum upplýsingum.
2. Tilkynti aðilinn og starfsmenn hans skulu framkvæma þau verkefni sem þessi aðili hefur verið tilnefndur til með faglegri ráðvæðni og tæknikunnáttu á hæsta stigi og vera lausir við allan þrýsting og hvatningu, einkum fjárhagslega, sem kynni að hafa áhrif á mat þeirra og niðurstöður skoðunar, einkum frá einstaklingum eða hópum einstaklinga sem eiga hagsmuna að gæta varðandi slíkar niðurstöður.
3. Tilkynti aðilinn verður að hafa á að skipa nauðsynlegu starfslíði og hafa nauðsynlega aðstöðu til að geta framkvæmt á réttan hátt þau stjórnunarstörf og tæknilegu störf sem tengjast verkefninu sem hann hefur verið tilnefndur til að annast.
4. Starfsfólk sem ber ábyrgð á skoðun skal hafa:
 - trausta tækni- og fagkunnáttu,
 - fullnægjandi þekkingu á þeim kröfum sem eru gerðar við prófanir eða skoðanir sem þeir framkvæma og næga starfsreynslu við slíkar prófanir eða skoðanir,
 - getu til þess að rita þau vottorð, skrár og skýrslur sem þarf til að staðfesta að skoðun hafi verið framkvæmd.
5. Hlutleysi skoðunarmanna verður að vera tryggt. Laun þeirra mega hvorki vera háð fjölda prófana eða skoðana né niðurstöðum slíkra skoðana.
6. Tilkynti aðilinn skal hafa ábyrgðartryggingu nema ríkið sé bótaskyldt samkvæmt landslögum eða aðildarríkið sjálft beri beina ábyrgð á eftirliti.
7. Starfsmönnum tilkynta aðilans er skyld að fara með allar upplýsingar, sem þeir fá í starfi sínu samkvæmt þessari tilskipun eða hverju því ákvæði landslaga sem sett er samkvæmt henni, sem trúnaðarmál (nema gagnvart réttum yfirvöldum í aðildarríkinu þar sem starfsemin fer fram).

VII. VIÐAUKI

MERKING BÚNAÐAR SEM UM GETUR Í 1. MGR. 12. GR.

1. CE-samræmismerkið skal sett saman úr upphafsstöfunum „CE“ með eftirfarandi sniði:

Ef CE-merki er minnkað eða stækkað skulu hlutföllin í teikningunni hér að framan haldast óbreytt.

2. CE-merkið skal vera að minnsta kosti 5 mm á hæð nema ekki sé hægt að koma því við vegna þess hvers eðlis búnaðurinn er.
3. Festa skal CE-merkið á vöruna eða merkiplötu hennar. Auk þess skal það vera á umbúðunum, ef einhverjar eru, og í meðfylgjandi skjölum.
4. CE-merkið skal festa þannig að það sé sýnilegt, læsilegt og óafmáanlegt.
5. Framkvæmdastjórnin skal ákvarða snið kennimerkis fyrir flokk í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 14. gr.

Þegar við á skal hluti af því ætlaður til að veita notandanum upplýsingar um að búnaðurinn geti notað hátíðnibönd þar sem notkun þeirra er ekki samræmd í öllu bandalaginu.

Sá hluti skal vera jafnhár upphafsstöfunum „CE“.

Sameiginleg yfirlýsing Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar

Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin viðurkenna mikilvægi kröfunnar um að koma í veg fyrir skemmdir á netinu eða starfsemi þess, sem veldur óviðunandi skerðingu á þjónustu, að teknu sérstöku tilliti til nauðsynjar þess að vernda hagsmuni neytenda.

Þess vegna vekja þau athygli á að framkvæmdastjórnin mun framkvæma símat á aðstæðum í því skyni að meta hvort sú áhætta skapist oft og, ef það gerist, að finna viðunandi lausn innan nefndarinnar sem tekur ákvörðun í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 15. gr.

Slík lausn mun, þegar við á, vera fólgin í kerfisbundinni beitingu grunnkrafanna sem kveðið er á um í b-lið 3. mgr. 3. gr.

Enn fremur lýsa Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin yfir að málsmeðferðin sem er lýst hér að framan hefur ekki áhrif á möguleikana, sem bent er á í 5. mgr. 7. gr., og þróun valfrjálsra kerfa vottunar og merkinga til að koma í veg fyrir að þjónusta skerðist eða skemmdir verði á netum.
